

În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare:

- 3) Articolul 10 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în sensul că interdicția de discriminare pe care o prevede nu interzice în orice caz autorităților naționale să revoce permise de ședere pe perioadă determinată, acordate nejustificat pentru o anumită perioadă unui lucrător turc în temeiul legislației naționale, după expirarea perioadei de valabilitate a acestora potrivit legislației naționale, pentru perioadele în care lucrătorul turc a valorificat permisul de muncă pe perioadă nedeterminată, atribuit anterior în mod legal, și a lucrat?
- 4) Articolul 10 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în continuare în sensul că această reglementare cuprinde exclusiv activitatea desfășurată de un lucrător turc aflat în posesia unui permis de muncă pe perioadă nedeterminată acordat în mod legal de autoritățile naționale fără restricții materiale, la momentul la care expiră permisul de ședere acordat pe perioadă determinată în alte scopuri, precum și în sensul că un lucrător turc în această situație nu poate din acest motiv solicita ca autoritățile naționale să îi permită, după încetarea definitivă a activității sale, continuarea șederii pentru desfășurarea unei noi activități — eventual după o perioadă de întrerupere necesară pentru căutarea unui loc de muncă?
- 5) Articolul 10 alineatul (1) din Decizia nr. 1/80 trebuie interpretat în continuare în sensul că interdicția de discriminare interzice autorităților naționale din statul membru gazdă, în raport cu un resortisant turc încadrat pe piața legală a muncii, căruia statul respectiv i-a acordat inițial, cu privire la exercitarea unei activități, drepturi suplimentare față de cele referitoare la șederea sa, (doar) să adopte măsuri de repatriere după expirarea ultimului permis de ședere acordat, în condițiile în care măsurile respective nu sunt destinate protecției unui interes legitim al statului, fără să oblige autoritățile respective să acorde un permis de ședere?

(¹) Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 a Consiliului de asociere CEE-Turcia privind dezvoltarea asocierii.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Baranya Megyei Bíróság (Ungaria) la 3 iunie 2011 — Mecsek-Gabona Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Cauza C-273/11)

(2011/C 269/44)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Baranya Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Mecsek-Gabona Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Întrebările preliminare

1. Articolul 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112 (¹) trebuie interpretat în sensul că livrarea unui bun este scutită de plata taxei pe valoarea adăugată atunci când a) bunul a fost livrat unui client care, la momentul încheierii contractului de vânzare, era înregistrat, în scopuri de TVA, într-un alt stat membru, b) în contractul de vânzare a bunului s-a prevăzut o clauză potrivit căreia dreptul de a dispune de bun și dreptul de proprietate se transmit clientului la momentul încărcării bunului în mijlocul de transport și c) obligația de transport al bunului într-un alt stat membru îi incumbă clientului?
2. Pentru ca vânzătorul să poată aplica regimul livrării cu scutire de TVA, este suficient ca acesta să se asigure că marfa vândută este transportată în camioane înmatriculate în străinătate și că dispune de scrisori de trăsură CMR transmise de client sau trebuie să se asigure și că bunurile vândute au trecut frontiera națională și că au fost transportate în Comunitate?
3. Existența unei livrări cu scutire de TVA poate fi pusă la îndoială doar pentru motivul că administrația fiscală a unui alt stat membru radiază retroactiv, la o dată anterioară vânzării bunului, numărul comunitar de identificare fiscală al clientului?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 iunie 2011 — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH/Finanzamt Bayreuth

(Cauza C-275/11)

(2011/C 269/45)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

Pârât: Finanzamt Bayreuth

Întrebarea preliminară

Pentru interpretarea noțiunii „administrarea de fonduri comune de plasament” în sensul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul 6 din Directiva 77/388/CEE (¹):

prestația unui gestionar terț al unui fond comun de plasament nu reprezintă o prestație suficient de specifică și nu beneficiază, prin urmare, de scutirea de impozit decât: